

ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Η ΚΑΜΑΡΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΤΟ νά έχετε μιὰ ώραία, πρόσχαρη και φωτεινή κάμαρα στα παιδιά σας, μη νομίζετε πως είναι πολυτέλεια. Είναι ανάγκη. Ανάγκη και από υγιεινής απόψεως και από της απόψεως των παιδιών που θέλουν να μεγαλώσουν μέσα σ' ένα περιβάλλον ευθυμο και ταιριασμένο με την ηλικία τους.

Όσο μικρό και αν είναι το σπίτι σας, έφ' όσον έχετε παιδιά, πρέπει να διαθέσετε γι' αυτά αποκλειστικώς μιὰ κάμαρα. Είναι έλεεινή ή συνήθεια του να μοιράζονται τα παιδιά στις κάμαρες των μεγάλων με την πρόφασι πως έτσι μπορεί κανείς να τα επιβλέπη καλλίτερα. Ένας μεγάλος θα έρθη να κοιμηθῆ άργά, θ' ανάψη φως και αναγκαστικά θα ένοχλήση το παιδί. Το παιδί μπορεί πάλι να θέλη να ξυπνήση άργά, ενώ τα παιδάκια, και μάλιστα όταν είναι πολύ μικρά, ξυπνούν σαν τα πουλάκια, με την άνατολή του ήλιου και αρχίζουν άμέσως να κουβεντιάζουν ή να πηδούν στο κρεβάτι τους, πράγμα πολύ ένοχλητικό για τον μεγάλο, ο οποίος αναγκαστικώς έκνευρίζεται. Έξ άλλου, τα παιδιά, όταν δεν έχουν δική τους κάμαρη, άναγκαστικώς σέρνονται στις κοινές κάμαρες του σπιτιού, στην τραπεζαρία, στο χώλλ και κουβαλουν εκεί και τα παιχνίδια τους ή τα βιβλία τους και προκαλούν άκαταστασία. Οι μεγάλοι τα μαλλώνουν άδικα στην περίστασι αυτή, γιατί κάπου, τέλος πάντων, πρέπει να παίξουν ή να μελετήσουν κι' αυτά τα καυμένα τα παιδιά.

Γι' αυτό, όπωσδήποτε, πρέπει να έξοικονομήσετε στο σπίτι σας μιὰ κάμαρα για τα παιδιά σας. Αν είναι πολύ μικρά και χρειάζονται επίβλεψη, τότε έγκαθιστάτε το δωμάτιό τους κοντά στο δικό σας και αφήνετε τη νύχτα την πόρτα άνοιχτή ώστε να μπορήτε ν' άκούτε τον παραμικρότερο θόρυβο.

Η κάμαρα των παιδιών πρέπει να είναι πραγματικώς παιδική. Δηλαδή τα έπιπλα και όλο γενικά το περιβάλλον πρέπει να είναι σε άπλο σχέδιο, σε άνοιχτά χρώματα, καθαρά, πρόσχαρα, παιδικά. Μη νομίζετε πως μιὰ κάμαρα παιδιού πρέπει να γίνη έξ άρχῆς για να είναι ώραία και πως θα στοιχίση πολύ. Απεναντίας, είναι πολύ λιγώτερο πολυέξοδη απ' ό,τι την φαντάζεσθε και με λίγη επιτηδειότητα και ύπομονή, μπορείτε να τη συγυρίσετε και μόνη σας. Φυσικά, το κρεβάτακι του παιδιού θα άγορασθῆ καινούργιο. Για τα πολύ μωρά, είναι πρακτικώτατες αυτές ή κουνίτσες — καρροτσάκια, που μεταφέρονται εύκολα στο μπαλκόνι ή στην ταράτσα για να παίρνη άέρα το μωρό. Ο σκελετός τους είναι από ψάθα ή από ξύλο, την δε κουνίτσα την ντύνετε μόνη σας με ύφασμα που πλένεται, για να μπορήτε να την έχετε πάντοτε φρέσκια. Άλλες κουνίτσες γαρνίρονται γύρω-γύρω με σουρωτά βολάν από μπατίστα, άλλες γτύνονται με σατέν, στο όποιον κάνετε βελονιές, όπως στα παπλώματα.

Όταν μεγαλώση λίγο το παιδάκι, το βάζετε σε κρεβάτι. Τα σιδερένια κρεβάτια δεν είναι πολύ ώραία, αλλά είναι πρακτικά γιατί σηκώνει κανείς τα δυο πλαίσια φύλλα και έτσι το παιδί δεν μπορεί να πέση. Ωστό-

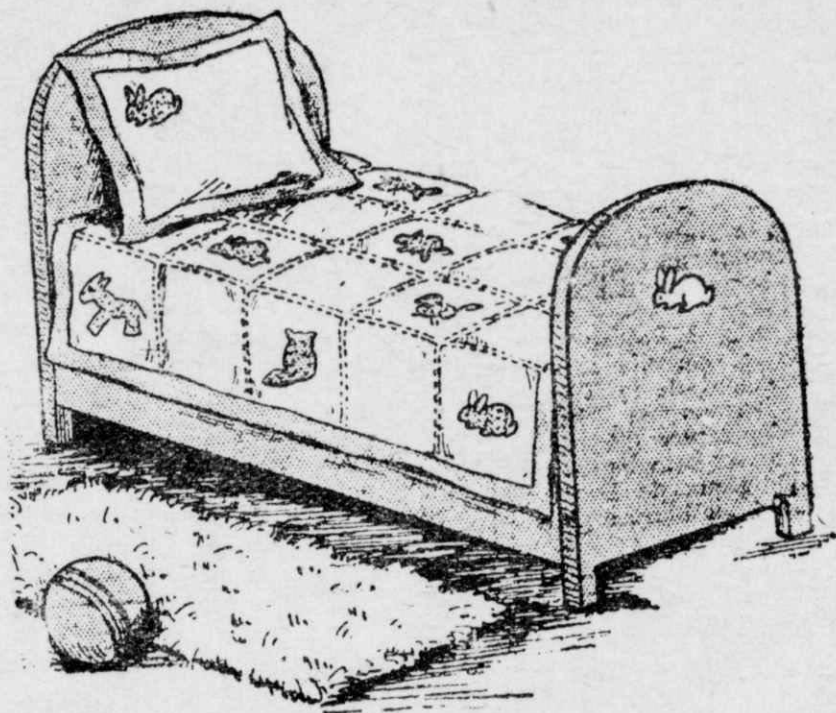
σο ένα παιδί άνω των τριών έτών, μπορεί ώραϊότατα να κοιμηθῆ και σ' ένα ξύλινο κρεβάτακι, που όποιος δήποτε μαραγκός θα σας έτοιμάση σε φθηνή τιμή. Το κρεβάτακι θα γίνη σε άπλο σχέδιο από σκέτη σανίδα και θα το βάψετε κατόπιν από πάνω με ριπολίνη, ή άκόμη προτιμώτερο σε χρώματα ρόζ, θαλασσί, ή πράσινο άνοιχτό. Αν τα καταφέρνετε στη ζωγραφική, ζωγραφίζετε στο κεφαλάρι και στο κάτω μέρος του κρεβατιού ένα λαγουδάκι ή ένα όποιοδήποτε άλλο άστείο ζωάκι. Αν ή ζωγραφική σας δεινότης δεν φθάνη σε αυτό το σημείο, κολλάτε επάνω στο κρεβάτι μιὰ χαλκομανία και από πάνω περνάτε με το πινέλο μιὰ στρώσι γομαλάκα. Αν έχετε κανένα ντουλάπι περισσευόμενο, το βάζετε στην κάμαρα του παιδιού. Φυσικά θα το βάψετε και αυτό έξωτερικώς με ριπολίνη, στο ίδιο χρώμα του κρεβατιού και θα το γαρνίρετε με ζωγραφιές, έξωτερικώς δε θα το ντύσετε όλο από μέσα με χοντρό χαρτί περιτυλίγματος και θα το χωρίσετε στα

δυο μ' ένα λεπτό σανιδένιο χώρισμα. Το ένα μέρος θα το αφήσετε όπως είναι, για να κρεμάτε τα φουστανάκια των παιδιών. Το άλλο θα το χωρίσετε σε ράφια και θα τοποθετήσετε εκεί τα άσπρόρουχά τους, τα παπουτσάκια τους κλπ.

Εάν όμως δεν έχετε ντουλάπι, τον ίδιο ρόλο μπορεί να παίξη ένας κομμός, που κι αυτός θα συμμορφωθῆ με τη γενική όψη του δωματίου. Στον κομμό τα φορεματάκια του παιδιού θα τα στρώσετε με προσοχή σ' ένα συρτάρι και τα άσπρόρουχά του θα τα βάλετε στα ύπόλοιπα. Τον κομμό αυτόν μπορείτε να τον χρησιμοποιήτε και ως νιπτήρα. Ναί μὲν σήμερα τα περισσότερα σπίτια έχουν μπάνιο κι' έχουν καταργήσει τους νιπτήρες, αλλά σε μιὰ κάμαρη παιδιού και μάλιστα μωρού, ο νιπτήρας είναι άπαραίτητος.

Επίσης άπαραίτητο είναι να έχη ή κάμαρα μιὰ ντουλάπα

του τοίχου για να τοποθετη το παιδί τα παιχνιδάκια του και τα βιβλία του. Αν δεν υπάρχει τέτοια ντουλάπα, τότε κατασκευάζετε μιὰ μεγάλη δίπατη έταζέρα. Την επίπλωσι την συμπληρώνει ένα μικρό στρογγυλό τραπεζάκι και μιὰ ή περισσότερες καρεκλίτσες, ειδικώς για το παιδί. Έδώ θα κάθεται και θα παίξη, θα ξεφολιζῆ ή θα πίνη το γάλα του. Όταν το παιδί γίνη έξ έτών, αντικαθιστάτε το μικρό τραπέζι μ' ένα μεγάλο. Αν μπορήτε να προμηθευθῆτε ένα θρανίο, τόσο το καλλίτερο, είδεμη, αν το τραπέζι έχη κανονικό ύψος, το παιδί θα κάνη την μελέτη του σ' αυτό. Όσο για τις κουρτίνες, αυτές είναι άπαραίτητες για να μετριάσουν το φως, πρέπει όμως να τις διαλέξετε από ύφασμα έλαφρό και που πλένεται. Υπάρχουν ειδικές κρετόνες για κάμαρες παιδιών, με νοστιμώτατα σχέδια, αλλά και όποιαδήποτε άλλη κρετόνια είναι κατάλληλη. Ο τοίχος του δωματίου των παιδιών, κατά προτίμησιν, δεν πρέπει να είναι στρωμένος με χαρτί γιατί τα παιδιά, για παιχνίδι, μπορούν και να μουντζουρώσουν και να σχίσουν το χαρτί και να σας βάλουν σε έξοδα. Μιὰ άσβεστομπογιά σε άνοιχτό χρώμα είναι ό,τι χρειάζεται για μιὰ παιδική κάμαρα.

Κρεβάτακι για παιδί 4 — 12 έτών από ξύλο λακαρισμένο σε χρώμα άνοιχτό. Στο σκέπασμα του κρεβατιού και στο μαξιλαρι επαναλαμβάνονται σε άπλικασίον τα σχέδια που είναι ζωγραφισμένα στο κρεβάτι.